



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 78/05-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. mája 2005 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. Dušana Bíra, bytom B., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 24 S 1/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. Dušana Bíra **o d m i e t a** pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. apríla 2005 doručená sťažnosť MUDr. Dušana Bíra, bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 S 1/2005 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že: „(...) Sťažovateľ požiadal o vydanie stavebného povolenia na samostatné kúrenie dňa 19. 03. 2003 a opakovane 26. 05. 2003. (...) Stavebný úrad

nekonal podľa zákona, ktorý dáva povinnosť do 30 dní vystaviť stavebné povolenie. (...) Stavebný úrad Ž. bol upozornený na porušovanie zákona č. 71/67 Zb. o správnom konaní. Stavebný úrad napriek dvojnásobnému upozorneniu na nečinnosť Krajským úradom Ž., odborom životného prostredia pokračovali v nečinnosti, v čom pokračujú naďalej.

Preto sťažovateľ podal žalobu na Okresný súd Žilina, podanie pod číslom 24 S 1/2005 dňa 12. 01. 2005, keď sťažovateľ žiada súd, aby vydal Stavebnému úradu Ž. povinnosť vo veci rozhodnúť.

Sťažovateľ pred touto sťažnosťou vyčerpal všetky možnosti. Podal sťažnosť na Ministerstvo výstavby, verejnému ochrancovi práv (...).

Zákonným sudcom vo veci 24 S 1/2005 je JUDr. P. H., ktorý je zároveň aj predsedom Okresného súdu Žilina. (...)

Zákonný sudca JUDr. H. však vo veci nekoná. Sťažovateľ bol v Žiline preskúmať, čo nového sa vo veci deje, lebo každým mesiacom mu vznikajú škody a zistil, že spis leží bez povšimnutia (...). Sťažovateľ napokon zistil, že JUDr. H. nekoná a ani nebude konať, pretože považuje za potrebné čakať na prejednanie poručníckeho konania. (...)

Zákonný sudca nekoná a čaká na výsledky iného pojednávania, o ktorom vie, že toto neprebíha. (...) JUDr. S. jasne vyjadrila, že na to, aby súd začal konanie o spôsobilosti na právne úkony MUDr. Dušana Bíra, dodané informácie sú nedostatočné. (...)

Okresný súd Žilina evidentne poškodzuje sťažovateľa svojim sústavným odporom, svojim odmietaním konať, svojim odmietaním dôvodnosti podaných žalôb a čakaním na vykonštruované konanie pred Okresným súdom Bratislava II a to napriek tomu, že tento súd v navrhnutom poručníckom konaní nekoná, čo dal jasne najavo. (...)

Sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd SR vo veci samej rozhodol nasledovne:

Okresný súd Žilina (...) v konaní 24 S 1/2005 porušil MUDr. Dušanovi Bírovi (...) jeho ústavné právo, ktoré mu zaručuje čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky – na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Priznáva MUDr. Dušanovi Bírovi (...) primerané finančné zadošťačenie vo výške 1,000.000.- Sk (...).“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pokiaľ sťažovateľ predmetnou sťažnosťou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom

okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 24 S 1/2005, bolo potrebné jeho sťažnosť odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02).

Podľa názoru ústavného súdu nemožno na základe skutočností uvedených v sťažnosti postup okresného súdu v konaní od 12. januára 2005 doteraz považovať za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priesťahy“ v zmysle cit. článku ústavy. Obdobie od 12. januára 2005 (podanie sťažovateľa na okresnom súde) do 26. apríla 2005 (podanie tejto ústavnej sťažnosti) je príkrátka doba na to, aby v nej mohlo dôjsť k zbytočným priesťahom v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. S ohľadom na tieto skutočnosti neprichádza teda do úvahy, aby ústavný súd namietaný postup všeobecného súdu mohol po prijatí návrhu na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie označeného základného práva sťažovateľa.

Z týchto dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2005